

บรรณาธิการแถลง

Editor's Note

เปิดใจบรรณาธิการ

แม้เคยคิดไว้ว่า "ไม่มีงานเลี้ยงใดที่ไม่มีวันเลิกรา" แต่กลับเป็นว่าต้องมา "ร่วมงานเลี้ยง" อีก ยังจำได้ว่าได้เขียนข้อมูลในบรรณาธิการแถลงฉบับที่ 3 ของปี 2557 ที่ได้ทำเป็นฉบับสุดท้ายว่าได้เป็นบรรณาธิการพุทธชินราชเวชสารสิบแปดปีเต็ม แต่ที่จริงคือสิบเก้าปีเต็ม (ระหว่าง พ.ศ. 2539-2557) เนื่องจากเมื่อวันจันทร์ที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 ท่าน ผอ.ก. นพ.สุชาติ พรเจริญพงศ์ได้โทรศัพท์มาขอให้เป็นบรรณาธิการพุทธชินราชเวชสารในช่วงนี้ (ฉบับที่ 3 ของปี พ.ศ. 2562 ก็ยังค้างอยู่) ที่แรกได้ปฏิเสธไป แต่เมื่อมาไตร่ตรองตามที่คนที่บ้านบอกโดยถามตัวเองว่า "ฉันอายุใกล้ 70 ปีแล้วยังแข็งแรงพอที่จะรับงานนี้และทำได้ดีไหม?" "ฉันยังอยากทำงานนี้ไหม?" "ฉันทนเห็นพุทธชินราชเวชสารที่ได้ปลุกปั้นมาต้องด้อยค่าลงได้หรือไม่?" "ฉันทนเห็นน้อง ๆ หรือลูกศิษย์อาจต้องส่งบทความวิชาการไปตีพิมพ์ที่วารสารอื่นเมื่อต้องทำซีได้ไหม?" เมื่อตอบคำถามเหล่านี้แล้วจึงเป็นเหตุให้ต้องมาเปิดใจหลังจากว่างเว้นการเป็นบรรณาธิการไป 5 ปี ที่จริงที่พุทธชินราชเวชสารในปัจจุบันถูกลดระดับลงไม่ใช่เพราะบรรณาธิการคนต่อ ๆ จากฉันด้อยคุณภาพหรือความสามารถ แต่เพราะงานประจำด้านเทคนิคบริการของท่านนั้นล้นมือจนเวลาจะกินจะนอนยังแทบจะไม่มี ทำได้แค่ก้มหัวทศจรยแล้ว อย่างไรก็ตามนั้นทียาไม่โซมตะ นั้นทียาจะไม่เยี่ยมยุทธ์แต่ผู้เดียว ย่อมมีผู้เยี่ยมยุทธ์คนอื่นมาแทนที่ได้ในอนาคต (หวังว่าจะเป็นอันใกล้)

วารสารฉบับที่ 3 ของปี พ.ศ. 2562 มีบทความคับคั่งเช่นเคย โดยเป็นรายงานวิจัย 9 เรื่อง อาทิ การพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้จากการปฏิบัติของพยาบาลห้องผ่าตัดในการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดลิ้นหัวใจไมทรัล ความหลากหลายของรหัสลายพิมพ์ริมฝีปากในประชากรไทย ปัจจัยการรอดชีวิตของผู้ป่วยช่องทรวงอกชนิดมะเร็ง ยังมียารายงานผู้ป่วยการฟื้นฟูสุขภาพช่องปากในผู้ป่วยที่ฟันสกรุนแรง รวมทั้งบทปริทัศน์เรื่องปลูกถ่ายไต "อวัยวะที่ไม่สูญเสีย" ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งต้องทำให้เสร็จใน 1 เดือน (เดือนมิถุนายน 2563) รวมทั้งฉบับที่ 1 ของปี พ.ศ. 2563 ต้องเสร็จในเดือนกรกฎาคมนี้ และฉบับที่ 2 ของปี พ.ศ. 2563 ก็ต้องเสร็จในเดือนสิงหาคม หวังว่าพวกเรา (บรรณาธิการ กองบรรณาธิการ ผู้พิจารณาบทความ ที่ปรึกษาสถิติ ทีมจัดการของวารสาร รวมทั้งหนูแดงที่โรงพิมพ์) จะสามารถช่วยกันทำงานสำเร็จ

ท้ายนี้ขอฝากข้อคิดของพ่อและแม่ที่ให้นั้นทียาเป็นแบบนี้ คำพ่อ "ทำงานมากมาย อย่าบ่นหน้าหน้าเพราะเป็นความดีติดตัวจนตาย" และคำแม่ "อย่าหายใจทิ้ง ทุกวันทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน" ร่วมกับข้อคิดของตัวเองที่ได้จากการได้รับพระราชทานปริญญาบัตรจากในหลวงรัชกาลที่ 9 ถึง 2 ครั้ง (วท.บ. และ พ.บ.) คือคนเราต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

นั้นทียา (ชาวสะอาด) ตันทชุนห์

บรรณาธิการ